

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ОСВІТИ, НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙ

Р І Ш Е Н Н Я

До протоколу № 37
від 01 липня 2020 року

Про проект Закону України
“Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття,
здійснення та захисту майнових прав інтелектуальної власності”
(реєстр. № 2659 від 20.12.2019)

Комітет з питань освіти, науки та інновацій за дорученням Голови Верховної Ради України розглянув проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття, здійснення та захисту майнових прав інтелектуальної власності та зазначає наступне.

Згідно з пояснювальною запискою законопроект “спрямований на забезпечення ефективного правового механізму набуття, здійснення та захисту майнових прав інтелектуальної власності в Україні, здатного забезпечити розумний баланс прав та законних інтересів творців об’єктів права інтелектуальної власності, інших правоволоділців, осіб, які здійснюють використання зазначених об’єктів, що сприятиме розвитку творчої діяльності у літературній, науковій, технічній та інших сферах і комерціалізації результатів такої діяльності.

Завданнями прийняття проекту Закону є:

узгодження положень актів законодавства України у сфері інтелектуальної власності між собою;

гармонізація законодавства України у сфері інтелектуальної власності із правом Європейського Союзу;

системне оновлення законодавства України у сфері інтелектуальної власності та забезпечення його відповідності запитам сучасного суспільства.»

Для досягнення поставленої мети проектом Закону передбачається внесення змін до актів законодавства України, що регулюють відносини у сфері інтелектуальної власності:

- Цивільного кодексу України;
- Господарського кодексу України
- спеціальних законів України у сфері інтелектуальної власності – “Про авторське право і суміжні права”, “Про охорону прав на винаходи і корисні

моделі”, “Про охорону прав на промислові зразки”, “Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів”, “Про охорону прав на сорти рослин”, “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, “Про правову охорону географічних зазначень”;

- до інших законів України, які містять окремі норми, що стосуються набуття, здійснення та (або) захисту права інтелектуальної власності – “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”, “Про вищу освіту”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про наукові парки”, “Про виконавче провадження”.

Зокрема, проектом пропонується вдосконалити законодавство щодо договорів про розпорядження майновими правами інтелектуальної власності (в тому числі ліцензійних договорів та договорів комерційної концесії (франчайзингу)), запровадити поняття публічної ліцензії в авторському праві і суміжних правах, уточнити правовий режим службових творів, уніфікувати підходи до визначення майнових прав інтелектуальної власності як об’єкта правової охорони тощо.

Слід зазначити, що в основу законопроекту покладені результати наукових досліджень докторської дисертації Якубівського І.Є. Це зазначається, зокрема, у пояснювальній записці до законопроекту.

Головне науково-експертне управління (далі – ГНЕУ), розглянувши законопроект, вважає за доцільне повернути його на доопрацювання суб’єкту права законодавчої ініціативи.

Зауваження і пропозиції ГНЕУ:

До Цивільного кодексу України (далі – ЦК України)

У змінах до ЦК України суб’єкт права законодавчої ініціативи пропонує концептуально змінити підхід до майнових прав інтелектуальної власності, а саме відмовитися від режиму виключних прав.

У наукових джерелах, зокрема, у коментарі до ст. 424 ЦК України Науково-практичного коментаря Цивільного кодексу України, зазначається, що чинний ЦК України «поділяє усі майнові права інтелектуальної власності на дві групи: *виключні* і *невиключні*. До виключних законодавець відносить право дозволяти використання об’єкта інтелектуальної власності і право перешкоджати неправомірному використанню об’єкта права інтелектуальної власності, у тому числі забороняти таке використання. До невиключних майнових прав він відносить право на використання об’єкта права інтелектуальної власності та інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом. Таким чином, виключне право означає, що тільки суб’єкт цього права може дозволяти використання об’єкта права інтелектуальної власності чи перешкоджати неправомірному використанню об’єкта права інтелектуальної власності, у тому числі забороняти таке використання». Концепцію виключності прав інтелектуальної власності підтримує значна частина науковців у сфері права інтелектуальної власності.

ГНЕУ звертає увагу, що при відмові від визнання виключності майнових прав інтелектуальної власності, вони потрапляють у категорію всіх майнових прав, які включають й ті, що пов’язані з правом власності.

Тому пропозиція законопроекту, яка пропонує в якості майнових прав інтелектуальної власності лише *права на використання* об'єкта права інтелектуальної власності штучно обмежує склад майнових прав інтелектуальної власності.

При цьому ГНЕУ зазначає, що в інших змінах до ЦК України, запропонованих проектом, передбачена наявність *права розпорядження та права володіння*. Зокрема, з точки зору складової права розпорядження можна розглядати і право передання (відчуження) майнових авторських прав у змінах до ст. 31 Закону України «Про авторське право і суміжні права».

Подібне зауваження щодо обмеження складу майнових прав інтелектуальної власності стосується й пропозицій проекту до інших статей ЦК України, в яких надається визначення майнових прав інтелектуальної власності на певні об'єкти, в тому числі до: ст. 440, яка стосується майнових прав інтелектуальної власності на твір, ст. 452 щодо майнових прав інтелектуальної власності на об'єкт суміжних прав, ст. 464 щодо майнових прав інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок, ст. 474 щодо майнових прав інтелектуальної власності на компонування напівпровідникового виробу, ст. 487 щодо майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, породу тварин, ст. 490 стосовно майнових прав інтелектуальної власності на комерційне найменування, ст. 495 стосовно майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку, ст. 503 щодо майнових прав інтелектуальної власності на географічне зазначення.

Комітет звертає увагу, що дискусія щодо перегляду концепції виключності прав інтелектуальної власності може бути продовжена в процесі системного удосконалення цивільного законодавства, зокрема, книги четвертої ЦКУ “Право інтелектуальної власності”.

Проектом пропонується внести однакові зміни до ч. ч. 1, 2 ст. 366 Господарського Кодексу України та, відповідно до ч. 1 ст. 1115, ч. 1 ст. 1116 ЦК України, що стосуються комерційної концесії (франчайзингу). Щодо таких новел ГНЕУ зауважує, що зазвичай подібне дублювання є зайвим. Однак звертає увагу, що відносини комерційної концесії взагалі мають подвійне регулювання одночасно у ГК України (ст. ст. 366 - 376) та у ЦК України (ст. ст. 1115 - 1129). Це створює “конкуренцію” правових норм і ускладнює застосування відповідних договорів та вирішення спірних питань.

ГНЕУ зазначає, що даний проект жодним чином проблему дублювання не вирішує, хоча однією зі своїх основних цілей називає вдосконалення регулювання договору комерційної концесії (франчайзингу).

Щодо законів України “Про охорону прав на промислові зразки”, “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг”, “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, то у висновку Головного управління звертається увага, що ці ж положення вищезазначених законів України вже змінено і прийнято в першому читанні, але в іншій редакції, ніж запропоновано проектом (законопроекти реєстр. № 2258 від 11.10.2019 та реєстр. № 2259 від 11.10.2019).

Кабінет Міністрів України повідомив про позиції міністерств:

- **Міністерство фінансів України** дійшло висновку, що реалізація законопроекту № 2659 не вплине на дохідну та видаткову частини державного бюджету.

- **Міністерство освіти і науки України** повідомило про відсутність зауважень та пропозицій до законопроекту № 2659.

- **Міністерство юстиції України** звертає увагу, що законопроект № 2659 у цілому містить положення, які спрямовані на забезпечення єдиного підходу щодо визначення правового статусу і змісту майнових прав інтелектуальної власності, удосконалення правового механізму набуття, здійснення та захисту майнових прав інтелектуальної власності в Україні, а також приведення вітчизняного законодавства у окресленій сфері відповідно до законодавства Європейського Союзу.

Водночас Міністерство юстиції відзначає, що законопроект містить норми, які неприйнятні для стилістичного викладу законопроектів. Також окремі положення законопроекту мають техніко-юридичні недоліки, викладені з порушенням принципів правової визначеності та чіткості норми. Зокрема:

- деякі положення законопроекту не узгоджуються з понятійним апаратом ЦКУ, містять логічну побудову усталених фраз, неприйнятну нормам, якими оперує вказаний Кодекс (наприклад, термінологічні конструкції “певним способом” (абзац третій підпункту 14 пункту 1 розділу I проекту Закону, підпункт 3 пункту 5 розділу I проекту Закону), “ефективний спосіб захисту” (підпункт 13 пункту 1 розділу I проекту Закону), “недобросовісне подання заявки” (абзац третій підпункту 5 пункту 9 розділу I проекту Закону), “приниження ділової репутації юридичної особи” (абзац шостий підпункту 14 пункту 1 розділу I проекту Закону);

- законопроектом пропонується внести зміни шляхом викладення відповідних статей та/або їх структурних частин у новій редакції, при цьому деякі пропоновані фрагментарні незначні зміни, у свою чергу, порушують логічний взаємозв'язок структурних частин статей, в які вносяться зміни (наприклад, абзац третій підпункту 6 пункту 1 розділу I проекту Закону; підпункт 17 пункту 1 розділу I проекту Закону; підпункти 22 - 24 пункту 1 розділу I проекту Закону, підпункт 30 пункту 1 розділу I проекту Закону);

- деякі пропоновані положення законопроекту звужують предмет правового регулювання статей, в які такі зміни вносяться (наприклад, підпункт 7 пункту 1 розділу I проекту Закону);

- деякі пропоновані новації несуть у собі ризики виникнення суперечностей у застосуванні таких нововведень на практиці, особливо у “перехідний” період (наприклад, підпункти 11-12 пункту 1 розділу I проекту Закону).

Не підтримується Міністерством юстиції пропозиція законопроекту щодо внесення змін до статті 75 Закону України “Про виконавче провадження”, зокрема, передбачити відповідальність за невиконання без поважних причин рішення, яким боржнику заборонено неправомірне використання об'єкта права інтелектуальної власності у відповідний спосіб (способи) шляхом накладення штрафу на такого боржника.

Згідно з пунктом 1 частини другої статті 18 Закону про виконавче провадження виконавець зобов'язаний здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і Законом. Порядок виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії, або утриматися від їх вчинення, регламентовано статтею 63 Закону про виконавче провадження.

Згадана норма не передбачає накладення штрафу на боржника за невиконання рішення, за яким боржник зобов'язаний утриматись від вчинення певної дії. Зокрема, частиною четвертою статті 63 цього Закону передбачено, що виконавець під час виконання рішення про заборону вчиняти певні дії або про утримання від вчинення певних дій доводить до відома боржника резолютивну частину такого рішення, про що складає відповідний акт. Після складення акта виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження.

При цьому, абзацом другим частини першої статті 40 Закону про виконавче провадження передбачено, що виконавче провадження, щодо якого винесено постанову про його закінчення, не може бути розпочате знову, крім випадків, передбачених Законом.

Водночас Міністерство юстиції звертає увагу, що положеннями статті 382 Кримінального кодексу України передбачена відповідальність за невиконання судового рішення.

Фонд державного майна України повідомив наступне.

Законопроект № 2659 пропонується в абзаці третьому статті 3 Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” (далі - Закон про оцінку) вилучити зі складу майна, яке може оцінюватися, нематеріальні активи, в тому числі об'єкти права інтелектуальної власності. Водночас пропонується майнові права, які можуть оцінюватися (абзац 4 статті 3 Закону про оцінку), доповнити майновими правами інтелектуальної власності. При цьому з майна або майнових прав, які підлягають незалежній оцінці, взагалі вилучаються нематеріальні активи як частина необоротних активів підприємства.

Відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 8 “Нематеріальні активи”, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 18 жовтня 1999 року № 242, нематеріальний актив визначається як немонетарний актив, який не має матеріальної форми, може бути ідентифікований (відокремлений від підприємства) і знаходиться на підприємстві у цілях використання протягом періоду більше як одного року для виробництва, торгівлі, в адміністративних цілях або надання в оренду іншим особам. Визначено перелік нематеріальних активів.

При цьому слід зауважити, що більша половина вартості активів підприємства може становити вартість його нематеріальних активів, які забезпечують власнику дохід або іншу користь, мають вартість, але не мають матеріальної форми.

Окрім того, відповідно до статті 1 Закону про оцінку його положення поширюються на правовідносини, які виникають у процесі здійснення оцінки майна, майнових прав, що належать фізичним та юридичним особам. Метою

законопроекту № 2659 є забезпечення з боку держави дієвого правового механізму набуття, здійснення та захисту права інтелектуальної власності, а також ним передбачається внесення змін до актів законодавства України, що регулюють відносини інтелектуальної власності.

Ураховуючи наведене, Фонд державного майна України як орган державної влади, що здійснює державне регулювання оціночної діяльності, наполягає на виключенні пункту 11 розділу I законопроекту № 2659 щодо змін до Закону про оцінку як таких, що не стосуються мети запропонованого проекту Закону.

Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України вважає, що проект Закону потребує доопрацювання, та надає суттєві зауваження щодо запропонованих законопроектом № 2659 змін до ЦКУ:

- положення частини другої статті 425 ЦКУ щодо можливості безстрокової дії окремих майнових прав інтелектуальної власності вважаємо необґрунтованим та таким, що не відповідає положенням міжнародних договорів у сфері інтелектуальної власності;

- у статті 437 ЦКУ як приклади об'єктивної форми твору згадуються, зокрема, письмова, речова, електронна форма. Такі уточнення, на наш погляд, є умовними і вкрай суперечливими, оскільки письмова форма може вважатися речовою, а в електронній формі може втілюватися письмова (електронний текст);

- частина перша статті 424 ЦКУ суперечить міжнародному законодавству у сфері суміжних прав, оскільки перелік суміжних прав має бути чітко визначений в законі і не може впливати з характеру об'єкта права інтелектуальної власності;

- у статті 440 ЦКУ не передбачено виключне право дозволяти використання твору, тому запропоновані законопроектом майнові права обмежуються лише правом на використання об'єктів інтелектуальної власності самим правоволодільцем, що взагалі унеможливило б реалізацію майнових прав, права на винагороду.

- вищезазначене зауваження стосується також статті 452 ЦКУ;

- запропонований змінами до статті 441 ЦКУ виключний перелік майнових прав на твір не відповідає міжнародному законодавству у сфері авторського права, а також міжнародній та європейській практиці з означеного питання. Перелік майнових прав на твір має бути невичерпним;

- у частині третій статті 451 ЦКУ, з огляду на термінологію Закону України "Про авторське право і суміжні права", слово "трансляції" слід замінити словами "публічного сповіщення";

- включення до статті 452 ЦКУ нової частини (третьої) не вбачається доцільним, оскільки вона стосується умов розпорядження майновими правами на основі лише певних видів договорів (публічні ліцензії). Враховуючи зазначене, вважаємо недоцільним її включення до статті "Майнові права інтелектуальної власності на об'єкт суміжних прав". При цьому також зауважуємо, що публічні ліцензії застосовуються й до об'єктів авторського права;

- запропонований у статті 453 ЦКУ перелік способів використання виконання суперечить статті 39 Закону України “Про авторське право і суміжні права” (Майнові права виконавців);

- запропонований у статті 454 ЦКУ перелік способів використання фонограми та відеограми суперечить відповідному переліку способів використання, визначеному у частині першій статті 40 Закону України “Про авторське право і суміжні права” “Майнові права виробників фонограм і виробників відеограм”.

- запропоновані змінами до абзацу першого частини першої у статті 455 ЦКУ доповнення до переліку способів використання передачі (програми) організації мовлення суперечать відповідним способам використання передачі (програми) організації у переліку, визначеному частиною першою статті 41 Закону України “Про авторське право і суміжні права” (Майнові права організацій мовлення). Разом з тим, законопроектом № 2659 не пропонується відповідних змін до статті 41 Закону України “Про авторське право і суміжні права”, що спричинить до колізії норм Закону та ЦКУ.

Щодо запропонованих законопроектом № 2659 змін до Закону України “Про авторське право і суміжні права” Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства зазначає наступне:

- статтею 33 цього Закону не передбачена можливість укладання ліцензійного договору на використання твору в електронній формі (лише в письмовій). Разом з тим, договори в електронній формі набули поширення.

- у частині другій статті 33 цього Закону розмір і порядок виплати авторської винагороди є однією з істотних умов договору щодо розпоряджання майновими правами на об'єкти авторського права. Разом з тим, відповідно до запропонованих змін до статті 445 ЦКУ автор має право на плату за використання його твору, якщо інше не встановлено договором або законом. Таким чином, застосування договорів, якими встановлено відмову автора від винагороди, може призвести до недотримання істотної умови договору щодо розпоряджання майновими правами на об'єкти авторського права про розмір і порядок виплати авторської винагороди.

Зважаючи на вищезазначене, Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства вважає, що законопроект № 2659 може суттєво погіршити правозастосування у сфері авторського права і суміжних прав.

Міністерство також звертає увагу, що законопроектом № 2659, незважаючи на ряд змін до ЦКУ, не пропонується зміни, спрямовані на усунення низки розбіжностей, які існують між нормами ЦКУ та спеціальних законів у сфері інтелектуальної власності.

Національна академія наук України (НАН України) у своєму висновку зазначає, що новели проекту Закону базуються на результатах наукового дослідження автора проекту Закону, та є цінними для розвитку доктринальних положень права інтелектуальної власності, для обговорення фахівцями та для вдосконалення засад цивільно-правового регулювання відносин інтелектуальної власності.

Разом з цим, НАН України висловлює зауваження та пропозиції до законопроекту (висновок додається):

1. У проекті Закону, незважаючи на його завдання, не передбачено системне приведення положень ЦК України та галузевого законодавства з охорони інтелектуальної власності у відповідність до законодавства ЄС, Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Зокрема, не враховані положення щодо Угоди про асоціацію, *acquis* ЄС стосовно :

- права на прокат, права на позичку;
- виплати винагороди авторам, виконавцям; можливості перегляду ліцензійних договорів та договорів про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності з авторами та виконавцями з метою виплати цим суб'єктам належної винагороди;
- права слідування;
- охорони прав на винаходи;
- сертифікату додаткової охорони для лікарських заходів та засобів захисту рослин;
- охорони прав на промислові зразки, зокрема, уточнення критеріїв придатності промислового зразка для набуття права інтелектуальної власності, охорони прав на незареєстровані промислові зразки;
- охорони прав на торговельні марки;
- охорони прав на сорти рослин, зокрема, строків чинності майнових прав;
- охорони прав на ноу-хау та бізнесову інформацію тощо.

2. Щодо визначення майнових прав інтелектуальної власності законопроектом пропонується внести істотні зміни до Книги IV “Право інтелектуальної власності” ЦК України стосовно майнових прав інтелектуальної власності.

Замість визначення переліку майнових прав пропонується зазначити загальне для всіх статей положення, що майновими правами інтелектуальної власності на певний об'єкт є **права** його використання способами, які передбачені законом або впливають зі змісту закону чи характеру такого об'єкта права інтелектуальної власності.

При цьому, у законопроекті не зазначається, про які “**права** його використання” йде мова. Зміст таких прав також **не розкривається** у галузевих законах з охорони інтелектуальної власності, на які здійснюється посилання у вказаних змінах. Також не є доктринально прийнятні положення законопроекту щодо існування **багатьох** прав використання.

Проектом Закону пропонується виключити поняття “виключних майнових прав”, що суперечить як низці міжнародних договорів, ратифікованих Україною, так і положенням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (дивись, наприклад, ст. 6, 7, 8 Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право, ст. 6, 7, 8, 9, 11, 13 Договору ВОІВ про виконання та фонограми, частина друга ст. 171 Угоди про асоціацію тощо), а також практиці охорони прав інтелектуальної власності в ЄС (дивись, наприклад, розділ “Виключне право на використання” стосовно винаходів Кодексу інтелектуальної власності Франції).

Безумовний обов'язок України з надання суб'єктам права інтелектуальної власності виключних прав також передбачений Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

3. Щодо питань захисту прав інтелектуальної власності НАН України вважає, що новели законопроекту обмежують можливості захисту прав інтелектуальної власності. Це стосується положень щодо визнання прав на патент недійсними лише в судовому порядку, що не відповідає міжнародному законодавству, практиці захисту прав інтелектуальної власності в ЄС та суперечить відповідним нормам законопроектів 2258 та 2259, прийнятим Верховною Радою України в першому читанні.

4. Не відповідають світовій практиці і пропозиції змін до ЦКУ щодо виключення положень, що майнові права інтелектуальної власності можуть бути вкладом до статутного капіталу створюваних нових господарюючих суб'єктів. Такий крок обмежить можливості ефективної інноваційної, інвестиційної та комерційної діяльності.

6. Неприйнятною, наголошує НАН України, є і пропозиція виключити положення щодо збереження виключних майнових прав інтелектуальної власності, за державною науковою установою або державним університетом, академією, інститутом у Законі України "Про наукову і науково-технічну діяльність".

Це вже не перше за останні роки намагання внести такі зміни. Зокрема зазначена пропозиція була відхилена при прийнятті нової редакції Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність".

Внесення таких змін на законодавчому рівні відкриє шлях до втрати наших технологій та спростить шлях до їх виведення за межі країни. Відповідно будуть порушені інтереси держави із збереження прав інтелектуальної власності за бюджетними науковими установами та університетами.

Узагальнюючий висновок Національної академії наук України.

Проект Закону, незважаючи на поставлені завдання, не містить положень щодо відображення у Цивільному кодексі України та галузевому законодавстві з охорони прав інтелектуальної власності норм Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їїніми державами-членами (глава 9 "Інтелектуальна власність" розділу IV Угоди) та *acquis* Європейського Союзу з охорони інтелектуальної власності.

Ряд принципових положень ЦК України щодо майнових прав інтелектуальної власності пропонується замінити на норми, що відсилають до галузевого законодавства з охорони інтелектуальної власності. При цьому вказані положення у галузевому законодавстві не визначені. Таким чином, замість посилення ролі Цивільного кодексу України як провідного акту у системі законодавства, що регулює відносини у приватній сфері, впорядковує цивільне законодавство, усуває суперечності, прийняття проекту Закону може призвести до декодифікації законодавства із збереженням існування положень галузевих законів з охорони винаходів, корисних моделей, сортів рослин, авторського права і суміжних прав тощо, що не узгоджені між собою.

Крім того, ряд змін, що пропонуються, не обумовлені практикою застосування законодавства, а містять пропозиції теоретичного змісту без оцінки наслідків їх застосування, та є такими, що мають бути обговорені у професійному середовищі користувачів об'єктів права інтелектуальної власності.

Поряд з цим, НАН України зазначає, що проект Закону містить цінні напрацювання для законопроектних робіт у сфері інтелектуальної власності та його положення можуть бути взяті до уваги при опрацюванні внесених до Верховної Ради України законопроектів та таких, що на цей час розробляються органами виконавчої влади.

Фахівці інституту інтелектуальної власності **Національної академії правових наук України** (НАПрН України) висловлюють низку суттєвих зауважень до цілої низки положень законопроекту. Здебільшого зауваження стосуються запропонованих проектом 2659 змін до ЦКУ, ГКУ та законодавства, що регулює сферу авторського права і суміжних прав (висновок додається). Як підсумок, НАПрН України вважає:

- більшість положень проекту запропоновані з метою узгодження норм ЦК України та спеціальних законів, однак, здебільшого мають місце відповідні неузгодженості, а їх прийняття може породити нові колізії у правозастосуванні;
- положення проекту передбачають гармонізацію законодавства України у сфері інтелектуальної власності з правом ЄС. Проте, в проекті мають місце норми, які не відповідають положенням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, відповідних Директив ЄС, про що зазначено у цьому висновку;
- проектом пропонується внести точкові зміни до законодавства, в той час як законодавче врегулювання відносин у сфері права інтелектуальної власності потребує комплексного та системного вирішення питань;

НАПрН України відзначає, що попри всі позитивні напрацювання, при прийнятті його у запропонованій редакції, не вдасться досягти в повній мірі ефективних результатів по кожному з поставлених законопроектом завдань. Відповідні норми проекту потребують суттєвого доопрацювання.

Додатково НАПрН України зазначає, що на розгляді Комітету з питань економічного розвитку Верховної Ради України знаходяться законопроекти реєстр. № 2258 та реєстр. № 2259 від 11.10.2019 р., що передбачають внесення змін до законів у сфері промислової власності. Зазначені законопроекти рекомендовані Комітетом прийняти за основу. Відповідно, позитивні напрацювання, що містяться в Проекті № 2659, можуть бути враховані під час доопрацювання вказаних законопроектів при їх підготовці до другого читання.

Низка питань, що стосується сфери авторського права і суміжних прав має бути врахована у новій редакції проекту Закону України “Про авторське право і суміжні права”, яка готується Урядом України та знаходиться на завершальній стадії. Розробка нової редакції низки норм Закону України “Про авторське право і суміжні права” передбачає комплексний й системний підхід до вирішення проблемних питань у цій сфері.

Кабінетом Міністрів України (Постанова КМУ № 650) була утворена робоча група щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України з метою проведення комплексного аналізу чинного цивільного законодавства України та визначення сфер приватноправових відносин, які потребують приведення у відповідність із світовими тенденціями розвитку приватного права; вивчення досвіду європейських країн щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України; підготовки пропозицій щодо рекодифікації (оновлення) цивільного законодавства України. НАПрН України вважає, що позитивні напрацювання законопроекту можуть бути враховані під час рекодифікації ЦК України.

Комітет з питань антикорупційної політики зазначає, що проект акта відповідає вимогам антикорупційного законодавства.

Комітет з питань інтеграції України з Європейським Союзом, розглянувши на своєму засіданні, визнав законопроект № 2659 таким, що не суперечить праву Європейського Союзу та Угоді про асоціацію.

Комітет з питань бюджету вважає, що проект Закону № 2659 не матиме прямого впливу на показники бюджету.

Підкомітет з питань науки та інновацій Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій 30.06.2020 р. розглянув законопроект реєстр. № 2619 і запропонував Комітету рекомендувати Верховній Раді України повернути його суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Зважаючи на викладене, заслухавши інформацію голови підкомітету з питань науки та інновацій Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій В.В. Колюха, обговоривши проект Закону, **Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій вирішив:**

1. Згідно з пунктом третім частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття, здійснення та захисту майнових прав інтелектуальної власності" (реєстр. № 2659 від 20.12.2019), поданий народними депутатами України Калауром І.Р. та іншими, за результатами розгляду в першому читанні повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

2. Направити це рішення Комітету до Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку. Направити також до Комітету з питань економічного розвитку копії висновків Національної академії наук України та Національної академії правових наук України.

3. Контроль за виконанням рішення Комітету покласти на Голову Комітету С. Бабака.

Голова Комітету

С.В. Бабак